Кравчое ЗНАМЯ
ייִרַחְבִּמ ,ייִרַחְבִּמ ,ייִרַחְבִּמ
49/4;"*382:;"/382;3+"ח"3;"ו ,ט ,ן ,"42437 ,ייִרַחְבִּמ
gazeta-shebekino.ru
12+

«לכוח ישראל» - מוכן ומזוין

אזעקות בדקות הראשונות של המלחמה

ל-1 בנובמבר נרשמו בישראל 1,139 אזעקות, לפי נתוני פיקוד העורף. מספר זה כולל גם אזעקות שווא וגם אזעקות שהופעלו בטעות. בתקופה המקבילה אשתקד נרשמו 1,102 אזעקות. ההבדל הקטן יחסית מלמד כי למרות השינויים בטכנולוגיה ובמערכות ההתרעה, עדיין קיים פער משמעותי בין מה שהמערכת מזהה לבין מה שמגיע בפועל לטלפון של האזרח.

בבדיקה שנערכה בשבוע שעבר נמצא כי בכ-18% מהאזעקות שנרשמו במערכת לא הגיעה כל התרעה לאזורים שבהם נורו רקטות או יורטו כטב"מים. במקרים אחרים ההתרעה הגיעה באיחור של יותר מדקה, כלומר לאחר שהאירוע כבר הסתיים. מדובר בפער שמשאיר לאנשים פחות מ-30 שניות להגיע למרחב מוגן, ובמקרים רבים אין להם אפילו את השניות האלה.

הבעיה אינה חדשה, אך היא הפכה חריפה במיוחד בשבועות האחרונים, כאשר מספר האירועים הביטחוניים בצפון ובדרום עלה בחדות. מערכת ההתרעה נבנתה במקור עבור איום שונה מזה שאנחנו מתמודדים איתו היום: פחות כטב"מים איטיים, יותר טילים בליסטיים ורקטות שנורות ממרחקים גדולים. התוצאה היא מערכת שלעיתים קרובות "מפספסת" את האיום הנוכחי.

מה קורה בין הרדאר לטלפון

כאשר מזוהה שיגור, המידע עובר תחילה למרכז השליטה של חיל האוויר. משם הוא מועבר לפיקוד העורף, שמחליט אם להפעיל התרעה ובאילו אזורים. רק לאחר מכן ההודעה נשלחת לאפליקציות ולמערכות ההתרעה הציבוריות. כל אחד מהשלבים האלה מוסיף כמה שניות, ובמצטבר הן יכולות להפוך את ההבדל בין מיגון לבין חשיפה.

בנוסף, לא כל מי שנמצא באזור מקבל התרעה באותו אופן. חלק מהאזרחים מסתמכים על אפליקציות פרטיות, חלקם על רמקולים ציבוריים, וחלקם על שילוב של השניים. ככל שיש יותר ערוצים, כך גדל הסיכוי שלפחות אחד מהם יתקע. בפועל, בכל אירוע משמעותי נרשמות תקלות בחלק מהערוצים, ולעיתים בכולם בו-זמנית.

מה אפשר לעשות עכשיו

הפתרון המיידי ביותר הוא הרחבת מספר הסירנות הפיזיות ושיפור הכיסוי שלהן, במיוחד ביישובים קטנים ובאזורים כפריים. לצד זאת נבחנת אפשרות להפעיל התרעה מקומית ישירות מתחנות הכוח האזוריות, בלי לעבור דרך כל השרשרת המרכזית. שני הצעדים האלה עלולים להקטין משמעותית את זמן ההגעה למרחב מוגן.

בטווח הארוך יותר מדובר בשדרוג מלא של מערכת ההתרעה, כולל מעבר לשידור ישיר לכל מכשיר סלולרי באזור האירוע, ללא תלות באפליקציות. עד שזה יקרה, ההמלצה הפשוטה היא לא להסתמך על מערכת אחת בלבד: להגדיר התרעות גם באפליקציה ייעודית וגם ברמקול חיצוני, ולדעת מראש איפה המרחב המוגן הקרוב ביותר נמצא.

מה קורה בין הרדאר לטלפון

כאשר מזוהה שיגור, המידע עובר תחילה למרכז השליטה של חיל האוויר. משם הוא מועבר לפיקוד העורף, שמחליט אם להפעיל התרעה ובאילו אזורים. רק לאחר מכן ההודעה נשלחת לאפליקציות ולמערכות ההתרעה הציבוריות. כל אחד מהשלבים האלה מוסיף כמה שניות, ובמצטבר הן יכולות להפוך את ההבדל בין מיגון לבין חשיפה.

בנוסף, לא כל מי שנמצא באזור מקבל התרעה באותו אופן. חלק מהאזרחים מסתמכים על אפליקציות פרטיות, חלקם על רמקולים ציבוריים, וחלקם על שילוב של השניים. ככל שיש יותר ערוצים, כך גדל הסיכוי שלפחות אחד מהם יתקע. בפועל, בכל אירוע משמעותי נרשמות תקלות בחלק מהערוצים, ולעיתים בכולם בו-זמנית.

מה אפשר לעשות עכשיו

הפתרון המיידי ביותר הוא הרחבת מספר הסירנות הפיזיות ושיפור הכיסוי שלהן, במיוחד ביישובים קטנים ובאזורים כפריים. לצד זאת נבחנת אפשרות להפעיל התרעה מקומית ישירות מתחנות הכוח האזוריות, בלי לעבור דרך כל השרשרת המרכזית. שני הצעדים האלה עלולים להקטין משמעותית את זמן ההגעה למרחב מוגן.

בטווח הארוך יותר מדובר בשדרוג מלא של מערכת ההתרעה, כולל מעבר לשידור ישיר לכל מכשיר סלולרי באזור האירוע, ללא תלות באפליקציות. עד שזה יקרה, ההמלצה הפשוטה היא לא להסתמך על מערכת אחת בלבד: להגדיר התרעות גם באפליקציה ייעודית וגם ברמקול חיצוני, ולדעת מראש איפה המרחב המוגן הקרוב ביותר נמצא.

ההתרעה הגיעה אחרי הנפילה: כך נראית הפרצה במערכת ההתרעה

ניתוח של 1,139 אזעקות שנרשמו בישראל ב-1 בנובמבר מצביע על פער מדאיג בין מה שהמערכת מזהה לבין מה שמגיע בפועל לטלפון של האזרח. כמעט אחת מכל חמש אזעקות שנרשמו באותו יום לא הגיעה כל התרעה לאזורים שבהם נורו רקטות או יורטו כטב"מים, ובמקרים אחרים ההתרעה הגיעה באיחור של יותר מדקה, כלומר לאחר שהאירוע כבר הסתיים. מדובר בפער שמשאיר לאנשים פחות מ-30 שניות להגיע למרחב מוגן, ובמקרים רבים אין להם אפילו את השניות האלה.

הבעיה אינה חדשה, אך היא הפכה חריפה במיוחד בשבועות האחרונים, כאשר מספר האירועים הביטחוניים בצפון ובדרום עלה בחדות. מערכת ההתרעה נבנתה במקור עבור איום שונה מזה שאנחנו מתמודדים איתו היום: פחות כטב"מים איטיים, יותר טילים בליסטיים ורקטות שנורות ממרחקים גדולים. התוצאה היא מערכת שלעיתים קרובות "מפספסת" את האיום הנוכחי.

מה קורה בין הרדאר לטלפון

כאשר מזוהה שיגור, המידע עובר תחילה למרכז השליטה של חיל האוויר. משם הוא מועבר לפיקוד העורף, שמחליט אם להפעיל התרעה ובאילו אזורים. רק לאחר מכן ההודעה נשלחת לאפליקציות ולמערכות ההתרעה הציבוריות. כל אחד מהשלבים האלה מוסיף כמה שניות, ובמצטבר הן יכולות להפוך את ההבדל בין מיגון לבין חשיפה.

בנוסף, לא כל מי שנמצא באזור מקבל התרעה באותו אופן. חלק מהאזרחים מסתמכים על אפליקציות פרטיות, חלקם על רמקולים ציבוריים, וחלקם על שילוב של השניים. ככל שיש יותר ערוצים, כך גדל הסיכוי שלפחות אחד מהם יתקע. בפועל, בכל אירוע משמעותי נרשמות תקלות בחלק מהערוצים, ולעיתים בכולם בו-זמנית.

מה אפשר לעשות עכשיו

הפתרון המיידי ביותר הוא הרחבת מספר הסירנות הפיזיות ושיפור הכיסוי שלהן, במיוחד ביישובים קטנים ובאזורים כפריים. לצד זאת נבחנת אפשרות להפעיל התרעה מקומית ישירות מתחנות הכוח האזוריות, בלי לעבור דרך כל השרשרת המרכזית. שני הצעדים האלה עלולים להקטין משמעותית את זמן ההגעה למרחב מוגן.

בטווח הארוך יותר מדובר בשדרוג מלא של מערכת ההתרעה, כולל מעבר לשידור ישיר לכל מכשיר סלולרי באזור האירוע, ללא תלות באפליקציות. עד שזה יקרה, ההמלצה הפשוטה היא לא להסתמך על מערכת אחת בלבד: להגדיר התרעות גם באפליקציה ייעודית וגם ברמקול חיצוני, ולדעת מראש איפה המרחב המוגן הקרוב ביותר נמצא.

shеb-kras@yandex.ru qmtwi1tqwr175:6:53;7:276: xmeqo1tgf|pco{c53 gazeta-shebekino.ru "4/44/95."6/3:/56